

Tens el que tens

Per EloiA el dt., 10/02/2009 - 09:00

Lax'n'Busto

-

Objectiu: la lluna

Lletra original

Tens el que tens,saps el que sapsi, amb tot, no n'hi ha prou sempre en vols més En una nit tot pot fer un gir i succeir l'inesperat: això tothom ho sap, no? Intentant fer-me més vell per aprendre. Per què riuré? Què estimaré per sempre? Veus el que veus, però creus el que creus, i fas el que cal a cada instant. Sents el que sents, amb això vas fent, a cops content per tot el que tens. Però sempre en vols més. Intentant fer-me més vell per aprendre. Per què riuré? Què estimaré per sempre?

Lletra traduïda

... però sempre en vols més

La cançó parla de la tensió entre l'acomodar-se, estimar la pròpia realitat, i avançar, desinstal·lar-se vers el que hom espera i somia. En el fons espera una nit, una inspiració, que li doni forces per optar i poder fer un gir a la vida, donar un pas més vers allò que es pot considerar com més plé (*Per què riurè? Què estimaré per sempre?*). En color cristià aquesta tensió s'assembla al que en diuem "respondre a la crida vocacional", és a dir, esperar un moment de sortida d'un mateix per concretar el nostre seguiment de l'estil de Jesús en les nostres vides. La referència a la nit "màgica" en que tot pot fer un gir inesperat també té rasons bíblics, com ara la crida de Samuel (1 Samuel 3, 1-10) o la nit de Pentecostés (Fets 2, 1-13). Però el text que millor enllaça amb el sentir de la cançó és la tensió que trobem en el text del jove ric (Mt 19, 16-22), un home que vol seguir a Jesús, que no és mala persona i fa el que creu que ha de fer, que vol viure a fons... però que es troba aferrat al seu estat de vida. Podeu llegir el text del jove ric assota i compartir les següents preguntes:

- Jo sóc dels que vol més o em limito a l'anar passant dels dies?
 - Quines han estat les teves nits màgiques en que has ensumat que la vida pot fer un gir inesperat?
 - Malgrat tot, dónes gràcies per tot el que tens? Vas fent el que cal a cada instant? No és poca cosa!
-

Un que en volia més (Mt 19, 16-22)

Un jove anà a trobar Jesús i va preguntar-li: Mestre, quina cosa bona haig de fer per a obtenir la vida eterna? Jesús li digué: Per què em preguntes sobre el que és bo? Un de sol és bo. Si vols entrar a la vida, guarda els manaments. Ell li preguntà: Quins? Jesús li respongué: No matis, no cometis adulteri, no robis, no acuis ningú falsament, 19 honra el pare i la mare, i estima els altres com a tu mateix. El jove li va dir: Tot això ja ho he complert. Què em falta encara? Jesús li respongué: Si vols ser perfecte, vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me. Quan aquell jove va sentir aquestes paraules, se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns.
